

Ahmet Demirci 2

- Őirler -

Yayın Tarihi:

17.01.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Demirci 2

Eserleri:

Acının dili olsaydı

Yıldızlardan topladım ben aşkı
Topladım her anını karanlıklardan
Sevgi ile kardım umut harcını
Anlattım tek tek ruhum solmadan

Mutluluk almak için geldim topraktan
Sandım gelenlerin hepsi aynı
Çıkılır mı yola yanında huzur olmadan
Yaşayanların hepsi bir birinden yaralı

Yakan canı yaşayanlar mı yoksa zaman mı
Acı sarmış her canın sol yanını
Olsaydı acının dili anlatsaydı
Hangi can bu kadar vicdansız yaşardı

Aşkın bir kıvılcımı dünyanın en güzel armağanı
Boşunamı geldim topraktan
Ayrıldığında ruhum canımdan
Götüreceğim yanımda
Topladığım ne varsa yıldızlardan

Ahmet Demirci 2

Açılır mı kapı

Doğar mı aşk güneşi gecene
Düşer mi yüreğinin en karanlık yerine
Açar mı aşk bahçende bahar çiçekleri
Gelir mi güneş yine yeniden gecene

Her doğan güneşin umut olsun adı
Olsun gecelerin en çekilir zamanı
Doğacak güneşin yeni umut olması
Kim bilir bir gecenin şafağı huzur açar kapını

Ahmet Demirci 2

Ahım olsun

Hiç mi sevmedin
Tanımadın beni
Bu aşkı bitirdin
Yokmuşum sanki

Mutlu musun şimdi
Yoktan terk ettin beni
Hayaller kurardın
Buldu mu hayallerin seni

Sebepsiz kahrettin
Ne çabuk unuttun sevgini
Öldürdün geçmişi
Ne çabuk unuttun beni

Dilerim Tanrıdan
Yaşa çileyi kederi
Sende yaşa ben gibi
Görme mutluluk resmini

Kurumasın gözlerin
Gözlerim gibi
Hep kanlı olsun göz yaşın
Avuçlarına dolsun

Umut dalların kurusun
Tek mevsimin
Son bahar olsun
Sende yaşa ben gibi
Yaşattığına ahım olsun

Ahmet Demirci 2

Alemden dilime

Secdesinde çaresizce dua dilimde
Eylül bakışların düştü gözlerime
Daha çok var o mevsime dursun benden geride
Dinmeyen acısı sızısı henüz içimde

Kurudu soldu ne varsa aşk bahçemde
Dinsin bahar yağmurları son zerresinde
Yeşersin ne varsa dolu dolu renginde
Yalnızlığım secdede düşün serinliği içime

Billur billur dökülen gözlerimden
Dönerse ulu dergahı alemden bedenim dilime
Seyran ederim bakışlarına mevsimim gelince
Açılır gönül yolum ardına kadar
Eylül bakışlarında hazan gözlerine...

Ahmet Demirci 2

Aşk

Çok Türküler yakıldı
Çok şiirler yazıldı
Yaratıcı insanı iki parçaya ayırdı
Bir parçası kadın
Diğer parçası,erkek adını aldı
Saygı, vicdan, merhamet, hoşgörü
Hepsi aşkın yanında toplandı
Nefes alan her canlı
Verilen ömrünce
Bu muhteşem duyguyu aradı
Bulanlara cennet yeryüzünde armağan
Acısında yananlar
Cehennemi ölmeden yaşadı
Aşk bilene, yaşayana huzurun adı
İnsanlığın en güçlü mayası...

Ahmet Demirci 2

Aşk yaşarsa

geziyorum öylesine
boş boş, şehrin sokaklarını şimdi
bazen sokak lambaları
bazen yıldızların gözleri
aydınlatıyor,
kimsesizliğimin gölgesini
bazen de sadık dostlarım
sokak köpekleri
bırakıp gittin ya hani
nereden eserse essin rüzgar
yok benim için önemi
sende anlayacaksın nasılsa
bulacak o günler seni
aşk yaşarsa, yaşatacağını seni
sor kurumuş gül yaprağına
rüzgarın sahipti
neler ettiğini
cehenneme dahil değil acı,
dahil değil göz yaşı,
savrulurken sen tutam tutam
göreceksin kahkaha atan
dost bildiklerini
yandığın yer olacak o bakışlar.
yalvaran gözlerle bakacaksın
umursamayacak kimse seni
tek yakının,
kanlı göz yaşların yanan canın,
cehennemin işte tam ortası.
ve unutma gülüm
aşk yaşarsa ,sende yaşarsın....

Ahmet Demirci 2

Ayazım

Dindi mi üzerinde yağmurun
Geçti mi fırtınası
Atlattın sanki ayazını yalnızlığın
Son baharı unutmuşsun

Gecelerdeyim yine
Yanımda bu saatlerde fırtınalarım
Şessizliğinde karanlığın geçmişimle
İstemsizce döker bir iki damla gözlerim

Odanın tavanında ayazım
Sağa dönsem de sola dönsem de üzerimde
Tavandaki ayazımı izler yüreğim
Bakarım sonra kalkıp gökyüzüne

Açılır titreyen ellerim Dolu gözlerim
Ayaz gecelerde
Dua ederim hesap sormak ne haddime
Çılgınca ayazımı kutlarım...

Ahmet Demirci 2

Aynı gün

Akdeniz akşamlarının
Yaz esintisi gibiydi
Gelişin
Gülüşün de saklıydı denizlerin
mavi huzuru
Gamzelerin
Fırtınanın başlangıcı
Gözlerimde
Sonra gözlerin
Rüzgarında savrulan saçların
en hırçın dalgalar gibiydi
Konuşmadan dokunmadan başladı
kasırga bende
Yoksun şimdi
Karanlık bulutların gölgesinde
Bekliyorum
Bekliyorum o ılık rüzgar tekrar eser diye
Kış bitmek üzere
her deniz zamanı olduğu gibi
Bekliyorum
Aynı gün aynı yerde...

Ahmet Demirci 2

Aynı köşe başında

Olmaz senin umurunda
Yazar adın dudaklarımda
Sen buna inanmasan da
Biter mi aşk üç beş yılda

İnansan da inanmasan da
Adın hala tüm rüyalarımda
Deliler gibi özlerdim seni
Yürürken yolda yan yana

İnansan da inanmasan da
Bıraktığın yerde ellerim
Unutamadı acıyor kalbim
Seviyorum seni anlamsızca

Sen buna inanmasan da
İsyan etse de gururum
Gözlerim durmadan aksa da
Biz varız tüm umutlarımda

Bunu sana anlatamam asla
Kor kor varlığına yanar içim
Taşırım olmasan da ruhumda
Biliyorum inanmazsın bana

İnansan da inanmasan da
Sana olan duygularıma
Bekliyorum giderken yanına
Aldığın canımı köşe başında

Ahmet Demirci 2

Ayrı ölüm var mı

Hiç bilmedim
Senden başkasına nefes
alınır mı ki
Sensiz doğar mı güneş
bilmiyorum ki
Sensiz var mı hayat
Hiç yaşamadım ki
Nefesim ellerin
Güneşim gözlerin oldu
Bundan gayrısını yaşamadım ki
Git desen gidemem
Senden öte yol bilmedim ki...
Yeminim sende kollarında
ölmekti
Ölümün ayrısını yaşamadım
Senden başka yerde
ölüm var mı ki...

Ahmet Demirci 2

Bahardan Gelmiş Gibi

Olmalı her akşam aynı sıradan
Damlar ara ara eriyen mum misali
Gelince sessizce anılar arasından
Duyguların acısı yakar hasreti

Duman sarmış her yanını
Güneşle yan yana geçirmişsin gibi
seneleri
Yaksa bıraksam da ardımda kalanları
Sabır koymuşlar ya çaresizliğin adını

Kapatmışsın gözlerini uğramadan
akşam geçmiş seni
Tutsak olmuşsun ne gelir elden
Aydınlığa çıkmışsın sanki bahardan
gelmiş gibi
Ne oldu ne geçti yanmadan dumanında
boğulmadan

Hayat açmış perdelerini aydınlık
olmuş gün
Yabancı değil bu günü düşlerinde
görmüşsün
Kabul olmuş seherde istediklerinin
hepsi düşün
Bitmiş zaman beyazlar içinde sınavı
vermişsin

Ahmet Demirci 2

Bakışına

Bir demir pranga ayaklarımda selam verdim hayata
Tüm gözler üzerimde çocuğum ya ne yapacağım
Olsam da küçük prangalı çocuk, tutundum zamana
Toprağın canı adım hayata can katanım...

Azap olsa da prangalar mutluluk küçük anlarda
Nohut tozu bakkal raflarında horozlu şeker seyyar satıcıda, bazen uçurtmaya umutsuz
bakışlarımda
Koşardım hep rüyalarımda rüzgar gibi yakalanmazdım
Mahallenin en ıssız boş arsalarında....

Koşamaz kimse bir duanın arkasında bu kadar çocukça
Yalvaramaz kimse çocukluğunda el açıp her gece
İnanamaz hiç kimse kalkıp bir gün ölümüne yürüyeceğine
Fizik kurallarını hiçe saydım ben topraktan yanayım....

Çok hesaplaştım doğmadan neydi benim günahım
Uzun sürmedi buydu benim sınavım bu hayatı
Savaşa savaşa yaşamak kazanmak zorundayım
Söktüm ağır ağır prangaları umursamadan bakışları

Genliğin verdiği acı inanılmazdı yaraları
Yaklaşmadan yaşamak insanlara hiç kolay olmadı
Yazdım her anımı zamanımı yaşadıklarımı yetmedi
Üzerime sert dokunulmaz bir şeyler giymem gerekti

Güç neydi sevgide saygıda hoşgöründe özde
Parayı ilahlaştıran Bilmeden insanlığı yaşayan
Zoru gördüğünde saygıyı hatırlayan sadece
Ben mi kusurluyum onlar mı kusurlu gözleri olan

Sır bakışlarda korkağın parasından keskin olan
Acımasız bakmalıyım vicdanımı onlardan saklamalıyım
Başlasın acımasız yıllarım belki kırıp yıkmalıyım
Çok güçlü olmalıyım işte yürüyorum işte ayaktayım

Nasıl değiştim bir anda çok kolay olmasa da
Ceket kapatanlar saygıdan eğilenler var karşımda
Bir zaman aşağılayanlar şimdi gölgemin altında
Ben ki yalnızlığımda aşk divanesi şimdi şehrin delisi

Yazarken kendimi ihmal etmedim namert ezmeyi
Hangi garibin var derdi çilesi hep oldum kardeşi
Elimden ne geldi ezdirmedim garibi öksüzü yetimi
Bazen ellerim kelepçeli bazen üç beş gün hastane ziyareti

İzledim anlamsızca hayatımda olup biten ne varsa
Toplumumuzda hiç mi değer yok insanca yaşayana
Hissediyorum yavaş yavaş yeniliyorum duygularıma
Geliyor uykularıma vuruldum sanki o gözlerin bakışına

Adım belli insanlar şimdi bana daha saygılı seviyeli

Güç tamam attım geçmiş hayatımı uzağıma adadım Varlığımlı bakışlarına
Benden kalan ne varsa,satır satır yazıyorum sevgimi
Çok güzel gözleri avuçlarımda sevdiğimin elleri

Dönüp baktığımda geçen yıllarıma prangalarım
O da sığınmış sahte kahramanlığıma
Gitti diğerleri gibi bıraktım ya geçmişimi kitaplara
Ne bedensel engeli ne ekonomik engeli toplumun
En büyük engeli insanlık değerlerinin fakirliği

Hani biz yakmadan canı ahlaklı yaşayacaktık
Vardığımızda sona gülen gözlerle ardımıza
Son defa bakıp en güzel selamı çakacak
Gidenin ardından hep dua yollayacaktık

Bir parça mutluluk bir parça sevgiyi yolculuğumuza
azık yapacaktık....

Ahmet Demirci 2

Bana sakla

Bir gülüşün
Birde gidişin var aklımda

Olmasın o gece
Uyusun o gece gözlerim
Gidişini görmesin
Gülüşünü sakla

Kim bilir ne olur yarına
Beni en güzeli ile uğurla

Ahmet Demirci 2

Bende unuturum

Unuturum bende
Ay, ışığı kaybedip
bölününce
Yıldızlar,
dünyaya küsüp sönünce
Gökyüzü,
yeryüzünün üstüne çöküp,
dünyanın iki yüzlülüğü bitince
Ruhum,
bedenimi terk edip,
üzerimi toprak örtünce
Unuturum nasılsa bende
Zaman bitince..

Ahmet Demirci 2

Benden kalan

Siliniyor yavaş yavaş ruhumdan
Unutuyorum çıkıyor adın dünyamdan
Acısı olsa da sızım sızım yakan
Kalmadı hatırlasın bedenimde can

Bahar gelmiş kokusu usul usul geldi
Unuttum seneleri geçen mevsimleri
Ya gözlerimi kaybettim ya geçmiş beni
Unutsam da adını unutmam eridiğimi

İçimde durmadan konuşan birileri
Söylüyor ömrümün böyle biteceğini
Keşke çekmeseydin gözlerini ellerini
Zamanım böyle yarım kalmazdı belki

Ahmet Demirci 2

Beyazlar içinde

Dilek kutusu huzurum
Saklar kalemim içimde
Devrim yaşatan duygularım
Yok belkide cennette

Burada bulamadığım
Düşlerimde gelen gözlerime
Ay düşmüş gözlerine yüzüne
Yok belkide cennette

Beyazlar içinde düşlerim
Gündüzüm gecemde
Ruhumda huzur, bulamadım
Yok belkide cennette

Dilek kutusunda saklı sırlarım
Beyazlarım kırık kalemde
Okurken yok anlamı dudakların
Beyazlar, belkide cennette ...

Ahmet Demirci 2

Bir dilim mutluluk olsun

Bir anamı sevdim canımdan öte
Birde gözlerini kendimden bile...
Ah diyorum her akşam,
Her karanlık çöktüğünde,
yüreğime.
Ah ulan yazık ettin dizlerine
Harcarken seni her sözü
Yazık ettin yalvaran ellerine,
gözlerine.
Tesellimi gerçek mi diyorum sonra
Bilmeden kendime, sevdin
Çok sevdin, yeter kendini bitirme,
Dinmiyor karanlığı gecenin
Geçmiyor ayazı çaresizliğin,
Doğarken güneş yeni güne
Beklemek var ya kabul eder mi
Ettiğin duaları
Her seher vaktinde diye,
Çöktüm diyorum
Sonra gözlerin sessizce
Gözlerimde bakıyor umutsuz ömrüme
Bir ateş her zerrem de
Değer diyorum, değer ulan
Bir dilim mutluluk için
Dayan bu cehennemden çilesine.

Ahmet Demirci 2

Bir sen vardın

Beni bir güzelin gözlerinde
vurdular
Ruhumu çırılçıplak soydular
Canımdan ayırdılar,
ayazda bıraktılar
Bedenime kan doğradılar anne

Yüreğimi mapuslarda zincire
vurdular
Gözlerimi karanlık kuyularda
oydular
Her zerrem de hain kurşunlar
Yaralarımından kan sızar anne

Çok sevdim
ciğerlerimi söktüler
Cehenneme attılar
alev alev duygularımı yaktılar
Yetmedi ölmeden
mezarımı kazdılar,
bir sen vardın senden de
ayırdılar

Beni ruhumun kanında boğdular anne....

Ahmet Demirci 2

Bir şehir var uzakta

Bir şehir var çok uzaklarda
Sanki olmayacaksın orada
uykularımda
Mutluluk kokusu uykularımı
saran
Kuş cenneti gibi şarkılarında

Beyaz bulutların yükseldiği
Topraktan
Bir şehir var uzakta beni çağıran
Her gece uykularımda sessizce
Kulağıma usulca fısıldayan

Her günü bahar sanki o şehrin
Füzuli kalabalıkları olmayan
Her yeri dere ırmak çağlayan
Bahar kokusu şehri kaplayan

Kapladığında kokusu içimi
Uykularımda hissediyorum
Yaralarım da acılarımın dindiğini
Bir ses var rahatlatan içimi

Sus ağlama rahat olsun yüreğin
Mutluluk olacak geleceğin
Gececek bu şehirde çektiklerin
Yeni evin çok huzurlu cennetin

Ahmet Demirci 2

Bitmez dediğin

bitermiş bitmez dediğin
gidermiş gün olur gitmez bildiğin.
el olurmuş bir zaman sonra
canından öte sevdiğin...
önüne geçmek istersin zamanın
mutluluk sandığın yakan yılları silsin...
istersin bıraksın peşini geçmişin
yarınına gözlerin yaş dökmesin...
bir el istersin gözlerini silsin
yüreğine serinlik versin
bitermiş inandığın
güvendiğin kim varsa içinde
insan bildiğin...
anıyormuşsun bir zaman sonra
bu hayatın güneşi de, yıldızı da sensin,
ve öğrenirsin
her gece sökene kadar şafak
dua edersin,
eskittiğin ruhun seni affetsin.

Ahmet Demirci 2

Bittim de diyemedim

Çok isterdim, konuşsun anlatsın dilim
Öyle yorgunum söyleyecek yok mecalim
Ayrı ayrı her nefesim sona gidişim
Kalmadı umudum gelirsin beklentim

Bir ışık olur ya ruhunda tutan ayakta
Onu kaybettim hayat rüzgarında
Koşarken ellerim yardım çığlıklarına
Feryadımı duyan olmadı ağladığımda

Anam babam kardeşlerim
Anlamadılar sustuğumda dost dediklerim
Ne varsa benden geride vazgeçtim
Bir seni sevdim bir sana diyemedim

Bahar kokusunda olsun toprağım
Fidan olur yeşillenir yeniden belki bedenim
Belki çiçek olurum bana bakar gözlerin
Dokunur ellerin tutamadı ellerim

Çok istedim geleyim anlatsın dilim
Başım düşsün dizlerine ağlasın gözlerim
Ellerin akan göz yaşlarımı silsin
Eksik vicdanlısın bilirim, ölüm daha kolay dedim

İlk aldığım gül vardı, kitabının arasında
Getir onu mezarıma ekersin baş ucuma
Dökülürken gözyaşım kara toprağa
Umut olursun yeniden belki karanlığıma

Hatırlarsan sonra seni yaşadım hep seni sevdim
Göz yaşı dökersin belki bir kaç damla
Olamaşam da yanında, son bulur hasretim
Ulaştığında göz yaşın yanan ruhuma.

Ahmet Demirci 2

Bize kalan

Kolaydı gençlikte sanırdık aşk tek bize
Buluşurduk kuytu köşelerde
Gelirdim evinizin önüne
Yoksan okul bahçesinde

Aşk sadece bize bana gözlerinde
Yıldızlar ay düşer ya suya gecelerde
Işığı öyle gelirdi baktığımda yüzüne
Dünyaları silerdi gençliğim duru güzelliğine

Değişmedi içimde yanan ateş öyle
Tutmak için ellerini yıllarca bekledim
Sadece gözlerin nur yüzüne yenildim
Yaşlandık ayrı ayrı şehirlerde

Tutunca ellerini olurdu dünya benim
Gençliğimi bizi özledim
Savurdu hayatın rüzgarı,
Ayrı ayrı yerlere, kalan bize
Bir tutam hüznün üç beş eski resim..

Ahmet Demirci 2

Bu akşam

Gel bu akşam usulca
Şiir yazarız duygularımıza
Bir kaç tane sigara
Demli bir çay yanında

Sen konuşursun gözlerime
Yüreğin anlatır yüreğime
Sen konuş izlerim sessizce
Yazarım seni dizelerime

Özenle resmini her kelimedede
Yazarım sessizce
Her teline saçının ayrı cümle
Gülüşüne sesinin her rengine

Kokusuna gözlerinin
Özüne yüreğinin
Satır satır hece hece
Yazarım resmini dizelerime

Toplayınca hepsini güzel olur sanki
Okusunlar resmimizi
Adamsa okuyan şiir olsun
Kadınsa okuyan AŞK olsun...

Ahmet Demirci 2

Bu gece

Öldüğüm gece ruhumu kaybettiğim gece bu gece
İnanmadığım içimde ne varsa yıkılan gece bu gece
Hayallerimi karanlığında toprağa verdim bu gece
Kanlı gözyaşlarımla suladım toprağını bu gece

Ay doğmadan ağlamadım çok ağladım bu gece
Çökmeden karanlık güneşe çöktü üzerime bu gece
Kurşun gibi yağdı sözlerin üzerime bu gece
Senin olan ne varsa bende öldürdüğün gece bu gece

Sana uçan kanatlarımı kırdığın gecenin adı bu gece
Varlığına var olan varlığımı yok ettiğin gece bu gece
Söktüğün prangaları ruhuma vurduğun gece bu gece
Sende yerimi gördüğüm karanlığın adı oldu bu gece

Ciğerlerimi söktüğün canımı aldığın gece bu gece
Karanlık odamın beni beklediğini anladım bu gece
Elimde şişe üç beş paket sigara unutacağım bu gece
Kan ağlamaktan kanımın kuruyacağını bildiğim gece...

Ahmet Demirci 2

Canımın gözleri

Ey sevgili
İçimdeki aşk devriminin gözleri
Unutmam duygularıma ettiklerini
Aldığımda kollarıma seni
Bilemezsin nasıl seveceğimi....
Ey sevgili
Bilsen sevgi fakiri ruhumdaki yerini
Adıma çıkan her sözün
Mutluluğumun nefesi....
Ey sevgili
Yıldızların en güzellerini
Varsa dünyada
çennetin en güzel bahçesini,
Ömrümü, ömrüne sereceğimi
Aşık olduğum gözlerin sahibi
canımın sebebi,
Bilsen nasıl sevdiğimi seni
Ruhum şimdi
Oldu hazan gözlerinin esiri....

Ahmet Demirci 2

Canımın Zalimi

Ah benim dizelerime sığdıramadığım
Kitaplarıma cümlelerimi yetiremediğim
Türkülerimin yetersiz kaldığı ömrüm
Yar diye yandığım yaralarımın zalimi

Nefesimin sahibi zamanımın sebebi
Bir bilsen nasıl kanattığını canımı
Benden aldığının canımda ki yerini
Bir bilsen ne halde bıraktığını beni

Sızlamaz mı vicdanın yaktın mı geçmişini
Bilir misin ölmeden mezara yerleşmeyi
Her gece gözlerinden kanlı gözyaşı silmeyi
Anlasaydın keşke ruhumun sende öleceğini

Öldürmeseydin keşke yaşayan sevdiğimi
Olmasaydın keşke duygularımın katili
Ah bilseydin yaktığın yerimi bende yandığın yeri
Yaktığın yer kendini içimde cehennem ateşi

Geçtim kendimi öldürdün senin olan hayallerimi
Ne varsa senden kalan yok ettin hepsini
Cenazemiz vardı dün gece bekledim gelmeni
Verdim toprağa geçmişimizi, canımın zalimi

Ahmet Demirci 2

Cennetin elleri

Bak tomurcuğun rengine
Yarısı sende....
Yarısı bende....

En büyük huzurdu bize
Dönsen o güne....
İki acı tek bedende
Mutluluk tek bedende ikimize.....

Dünyalık en büyük zaferdi
bize....
Bizi bilenlere...
Dünyamız gözlerinde....
Bir tanesi sen...
diğeri ben...

İkimizde onun ellerinde
Kıyamet çökmeden üzerimize
Cennetin yolu,
Cehennem olmadan önce.....

Ahmet Demirci 2

Çaresizliğin adı yaşamak

sen büyüksün, affet
vurgun yedim sürgünde
gelemedim,
tutamadım,
öpemedim ellerini
son nefesinde anne,
düştüüm hayatın namert pusularına
kurtulamadım,
izin vermedi prangalarım
tutsak kaldım ıssız bir şehrin
en köhne köşesinde
bakamadım gözlerine
sen beni affet
hakkını helal et anne,
gelemesem,
göremesem de,
sen her gece, beyazlar içinde
uykusuz düşlerimdesin anne,
sen karıştın toprağa
ne gelebiliyorum sana
ne karışabiliyorum insanların dünyasına
yok adım,
kimim, neydi günahım
ağır yaralarım,
kalkamıyorum anne
tükeniyor biliyorum
gözlerimden akan
yüreğime kanlı gözyaşım
bugün olmadı yarın, usul usul
geliyorum
adresi olmayan boşlukta ruhum,
yanında, bana da bir yer ver anne....

Ahmet Demirci 2

Çıgıllara boğulan

öyle bir çıkmaza düştü ki insan
ne iten belli ne çıkartacak olan
öyle bir karanlıktaki zaman
ne aydınlatan belli
ne ışık tutacak olan,
insanlık bu, çığlık çığlığa
taş duvarlar arasında boğulan....

Ahmet Demirci 2

Desen desen dizelere

Ŗiirler yazdım Trk oldu
Ŗiirler yazdım aŖk oldu
Bir sana anlatamadım derdimi
Birde Ŗiirlerde kendimi

Resmini yazdım Ŗiirlere
Desen desen iŖledim
Her dizesine ayrı ayrı sesini
İlmekilmek hece hece her kelimedede

Gözlerinin rengine
Saçlarına unuttum binlerce
Ellerine hatırlamıyorum bile
Çizdim resmini Ŗiirlerle

Kitap yazıyorum Ŗimdi
YaŖadığımız her nefese
Yazıyorum en çok gidiŖine
Hiç bakmadan gözlerime

Ahmet Demirci 2

Diğer yarın

Ne kadında
Ne erkek de
Sadece merhamette
Ne gözlerde ne tende
Zarar vermediğin
Yürek de..

Olmadan canı
Öldürmeden güzelliği
Zamanı birlikte
Tükettiğinde gizli
Erdiğinde özüne

Varlığını ikiye
Böldüğünde
Diğer yarın kimdi
Anladığında merhameti
Yaşayacağız aşk neydi.

Ahmet Demirci 2

Dört Ekim

Anlatmak istedim mutluluk sandığım yılları
Seni tanıdığım aldandığım uzun zamanı
Mucize sandığım karanlık ekim aylarımı
Dört ekim doksan altı yandığım günün adı

Genliğimin en hızlı en yakışıklı yıllarıydı
Gördüğümde gözlerine nasılda kapıldığımı
Nasıl zehir ettiğini mahvettiğini hayatımı
Yıllar var çıkarmadan maskeni inandırdığını

Anlatmak istedim yazmak istedim yaşattığını
Bilirim zalimsin anlamazsın nasıl yaktığını
Hatırlarsın sende ellerimi tuttuğun sokağı
Kaybettiğinde yaşadığın toz pembe hayatı

Dört ekimlerle yıktın çaldın benim hayatımı
Ayrıldığın tarih iki bin on yedi dört ekim yine adı
Ömrümden çaldığın yılların toplamı o kadardı
Gün gelecek arayacaksın yaktığın insanları

Vereceksin sende zehir ettiğin yirmi bir yılın hesabını
Anlayacaksın gözlerine bakmaya kıyamadığımı
Yaşadığında bana yaşattığın cehennem azabını
Yalvaracaksın Allaha alsın diye hemen canını...

Öğrendiğinde aşkın parayla satın alınmadığını
Görecek yanındaki yalakaların gerçek suratını
İnandırdın yıllarca insanlara masum yalanlarını
Geldiğinde zamanı ver Allaha yaptıklarının hesabını

Ahmet Demirci 2

Duman duman karanlık

ilk gördüğümde resmini
ayrıldı ruhum bedenimden
dünya susmuştu kaçtı saat
bilmem gecenin hangi vakti
elimde bir dal sigara
izledim saatlerce rengini
sonra anladım söndüğünde
bilmem kaçınıcı izmariti
gözlerin gördüğüm gözlerin
en güzeli
şimdi desem gel bir çay içimi
oturalım sahilde bir kuytu köşede
sen izle denizin huzur mavisini
ben gözlerinin rengini
gelmezsin bilirim
sonra şiirlerle avuturum kendimi
çok yaşadım sessiz yalnız
deniz kenarı çayın demini,
sardığım tütünün dumanında
hayalın rengini
gözlerin huzur veren
gerçek nefes gibi
yıldızlar bile kiskandı
güzelliğin hayalini
dertleşirdik saatlerce her gece
gördüğümde gözlerini
onlarda terk etti, bu gece beni
zifir gibi karanlık,
kapadım gözlerimi
duman duman yalnızlık
işte karşımda gözlerin dursun zaman şimdi
bitmesin ruhumdaki mavi aydınlık...

Ahmet Demirci 2

Dün gece

Seni andım resminle dün gece
Uzun uzun baktım saçlarına yüzüne
Yanımda gibi gülüşün gözlerin
Sevdim uzun uzun dün gece

Ses vardı baktığımda resmine
Geldi o şarkı siyahın sessizliğine
Götürdü yangının orta yerine
Uzun uzun yandım sensiz dün gece

Sigaram her nefes de ateşi içimde
Duman duman baktım resmine
Dağıta dağıta gittiğin gözlerimde
Ağlattı geçmiş uzun uzun dün gece

Sığındım gecenin gölgesine
Kan doldu gözlerime sildim yüreğime
Özlemi hasreti çöktü üzerime
Uzun uzun kan ağladım dün gece.

Ahmet Demirci 2

DüŖe kalka secdeye

DüŖtü ateŖ sineye tüte tüte
Unuttum beni benden geride
Çile ki nefesim ne çile
DüŖemedim masum eline

Saydım feleğın çemberine
Eyvallahım senin gönderdiğine
Döndüm durdum oldum divane
Yana yana bi çareyim ateŖine

Çektim özümü çaresizce
Şeyran ettim gecemde gündüzümde
Benim bu devranda işim ne
KeŖke dil hep doğru söylese

Düşmanım nefsim
İçim çeke çeke diz çöktüm önüne
Benim teninle bedenimle işim ne
Öfkem iki sözüne inanan özüm

Hak ettim erimeyi hazan gözlerinde
Yok kalmadı iz bilen geride
Utana sıkıla secde ettim senelerce
Masum gönüle düşürseydin keŖke...

Ahmet Demirci 2

Düşün

diyar diyar gezdin ömrünce
hep sürgün
olmaz mı tek nefesin
huzurlu günün
bunca çileyi her beldeye
nasıl götürdün
kaç mevsim yandın,
kaç bahar söndün
düşün demirci düşün
hangi beldede
hangi vefasız da kaldı özün
bildin mi kaç keder
kaç hayat eder
bedeli bir gülüşün

Ahmet Demirci 2

Düşünce

geceye ayrı değer
ayrı değer ver her güne
ne hissediyorsun ne yaşıyorsun
bilmezler ne var kalbinde
açtığına gözlerini dünyaya
yoktu yanında kimse
acı keder hüznün
rengi deseni hep senin düşün
var mı bilen kırılma gönlün
bu cehennem senin
istememesen de ateşine düştün
yazdık bir bahar daha
hayattan alacak hanemize
en güzelinden verecektir nasılsa
vakti saati düşünce,
yok sonu umudun, bulur seni,
bazen yüreğin
bazen gözlerin gülünce
kim bilir gerçek olur belki, her düşün
bu gün senin günün
gözlerinden, eksik olmasın
gönlünden,
ömrünce tebessümün

Ahmet Demirci 2

Elif Gibi

Ellerine baktığımda anladı sanırım
Laleler vardı ellerinde ona baktığımı söyledim
İstmeden kaçıyordu gözlerim gözlerinden
Fırlayacak gibi oluyordu kalbim sesinden

Sordu aşık mısın değilim dedim
Ama çok titriyordu sesim
Nasıl anlatacaktım
Yanıdayken kesilen nefesimi
Bakmaktan korktuğum gözlerini
Salınırken saçları içimdeki fırtınanın sebebini
Dinlerken sesini en güzel enstrümanların bile çıkartamayacağı
O muhteşem güzelliği
Avuçlarımın içinin terlediğini
Ara ara da olsa değdiğinde gözleri gözlerime
Ateşlerde yanan yüreğimi anlatamazdım
İzinde vermezdi zaten çıkmayan titreyen sesim
Konuşurken o kesildi dünya ile alakam
Bakamıyordum bile yüzüne çok heyecanlıydım

Bir anda tuttu ellerimi
Öldüğümü sandım
Dedi benim de kalbim var gözlerime bak
İstesem de kaçamazdım
Kaldırdım başımı gözlerindeydi gözlerim
Anladım öldüm
Ama cennette uyandım

Ahmet Demirci 2

Gece adına

sessizliğinde mübarek zamanın
kuruldu bedenime avul avul keder
geçmezcesine intikamı hayatın
kimsesizlik ayrı, ayrı çığırtnan dertler
en müşğül halimle geldim kapına
bir çare sesime,şafağıma güç ver
utansın dört yanımda yakan ateş
bunca azap, garip olana yeter
bir damla rahmete muhtaç ruhum
bedenim cehennem kordan beter
bulutlar ağlasın, ağlasın üstüme gökler
dar eden göğsümü, sönsün ateşler
bir dirhem huzur,bana yol göster...

Ahmet Demirci 2

Geç kaldığında beni

Hemen anlamayı beklemedim nefesimi
Nasılsa zaman anlatacak bensizliği
Belki kurduğum bir cümlede beni
Belki gözlerimde gördüğün bir anda kendini

Anlatacak zaman hatıraların içinde geçenleri
Görmedin henüz gelecek karanlık seneleri
Beklemedim anlarsın dinlersin sessizliğimi
Anlarsın yaşattığında zaman kimsesizliği

Kalma çaresiz yazdım bul kendini
Bulamadığında anlayan yürek sesini
Ruhuna dokunmayan teni, geç kaldığın beni
Zaman anlatır sindire sindire anlamadığın nefesimi...

Ahmet Demirci 2

Geçen yarınlar

Hani nerede anlattığın düşlerin
Yazık ettin hepsi kaldı anılarda
Bende kal hiç gitme demiştin
Hani ne oldu o ölümsüz aşka

Ev kuracaktık sahil kasabasında
Küçük bahçesinde kiraz ağaçları olan
Mutluluk resmini çizecektik kamelyasında
Yarınlar bizim aşk romanımız demiştin

Hani nerede kurduğun hayallerin
Hani olacaktı mezarımız yan yana
Yanında zaman hiç bitmesin demiştin
Hani ne oldu anlattığın aşk masalına

Hani hasrettin sevgiye saygıya aşka
Hani ıslak gözlerle verdiği sözlerin
İnanmam sözlerine ağlasan bakışlarına
Ne varsa inandığım hepsini yok ettin

Şimdi içim bomboş yalnız geldim toprağa
Beni bitirdi sözlerin hiç mi düşünmedin
Kutlu olsun hayallerin sensiz girdim mezara
Yarın olmayacak mezar taşımda ismin...

Ahmet Demirci 2

Geçmişin bırakmaz seni

Geçmiş günler geldiğinde aklına arayacaksın
Ruhunda duyduğunda vicdanının çığlıklarını
Pişmanlığına açtığında kapılarını arayacaksın
Bulamadığında aradığın gönül kapısını
Hatırlayacak gözlerin yaptıklarını arayacaksın

Geldiğinde sokağın başına sesimi arayacaksın
Anlayacaksın diz çökmenin anlamı neydi
Yalvaracaksın bulmam için seni arayacaksın
Gördüğünde saçına aklar düşmüş birini

Anlatamayacaksın kimselere derdini arayacaksın
Yalvaracaksın boğacak sessiz gözyaşların seni
Hatırlayacaksın evin kalabalık halini arayacaksın
Yalnız kaldığında evinde duvarlar soracak nedenini

Engel olsa gururun isyan edecek ruhun arayacaksın
Hatırlatacak mutsuz yalnızlığın olan sevgimi
Kaybettiğin geçmiş günleri çok arayacaksın.
Geçmiş bırakmaz ödersin aldığın ahın bedelini....

Ahmet Demirci 2

Geçti zaman

Nerede bitmez dediğin zaman
Oldu dört yanın fırtına boran
İnandığın saltanat hep yalan dolan
Düştü gözlerine bak seninde hazan

Ahmet Demirci 2

Gelirim sorma

Ne kadar olsam da uzağında
Geleceğim bir bahar sabahı kapına
Belki akasya kokularında
Belki nisan sabahı yağmur damlalarında

Geleceğim bilmiyorum zaman sorma
Belki yeni umutlara uyandığında
Belki neden gittim hatırladığımda
Belkide hasret türkülerinin notasında

Ahmet Demirci 2

Gidelim

Sessizliğe...
Huzura....
Gidelim buralardan...
Adalet olan,adaleti yaşayan...
İnsanların, olduğu yerlere....
Güldüğünde çocuklar,
Bahar kokan yerlere,
İnsanların.
Kötülükleri, bilinmediğı yerlere.
Vicdan ve merhametin,yaşadığı,
İnsanların yaşadığı, yerlere gidelim...
Kelebeklerin,
Uzun yaşadığı,
Son bahar hüznü,
Olmayan bir yerlere...
Hayallerimizi de götürelim...
Kırılmasınlar burada...
Umutlarımızı alalım yanımıza..
Kaybolmasınlar..
Ama gidelim..
İnsanca, yaşayacağımız bir yer bulalım...
Yada....
Yaşadığımız Ülkeyi, yaşanacak hale,
Getirelim...

Ahmet Demirci 2

Giden canımdan

Usul usul sona yaklaşıyor zaman
Bir yıldız daha uçuyor sonsuzluğa topraktan
Elleri merhamet yüreği vicdan kokan
Her bakışında gülüşünde mucizeleri olan

Canımda can hayatımda hayat olan
Çağrılıyor sanki huzura bilinmez uzaklardan
Ölmadan kendinde anlatıyor hayatın anlamsızlığından
Kırma dökme yaşa incitmeden yaklaştı zaman

Geçmiş canından bırakmış meleklerin kollarına
Nur düşmüş yüzünün her hattına bakışlarına
Bir yıldız daha uçuyor sonsuzluğa hayatımdan
Beni ben yapan canımdan değerli olan....

Ahmet Demirci 2

Gönül harı

Aradım çaresi ne kimde cevabı
Söyleyin nasıl işkence bu nasıl acı
Bulamadım bu derdin çaresi var mı
Hangi kitap yazar var mı sevabı

Yanmak mı çaresi yanmak mı sabrı
Yok suçum anlaktı gözlerim baktı
Tutmadan elini ruhumu yaktı
Söyleyin bu acı ölene kadar mı

Sayamadım yılları geçen zamanı
Geçtim bedenimi ruhum çok yandı
Düşüp yolu aşka yanmayan var mı
Bilen kim nedir çaresi kimde cevabı

Döndüm durdum yıllarca gönül narını
Ağlamaktan gözlerimin rengi kalmadı
Yıkıldım derdimi soran olmadı
Savruldu mevsimlere küllerim dağıldı

Gitmediğim sormadığım kapı kalmadı
Tükendi nefesim sonuna vardı
Hangi hekim bilir nedir ilacı
Söndürür mü ölümüm aşkın harını.

Ahmet Demirci 2

Gönül mezarı

Düştüğünde her şiir
gönülden kaleme
Yazdığı her dizede
Söylenemeyenler
pişmanlıklar gelir dile
Yer kalmamış sevilenin
Aşk mevsiminde
dizelerin sahibine
Basitçe anlatılan
yarım kalan,
dökülen gönülden kaleme
değerli olur,
Neden şair öldüğünde
Neden aşık olur şairler
bile bile ölümüne
Sevmeyi bilmeyene
sonra kalem elinde
Uykusuz yorgun,
ıslak gözlerle
Mezar kazar şiirlerine...

Ahmet Demirci 2

Görmeden baktın

Bakmaktan fazlasını yapsaydın
keşke
Sorduğunda sevip sevmediğimi
Görseydin gözlerimden dökülenleri
Onların gördüğü sadece beni
Anlamayan görmeyen
gözlerindi....

Beklemedim anlarsın içimdeki
yerini
Okusaydın gözlerimin rengini
Cevabını verirdi
Yok bende o sahte cümlenin önemi
Dönüyor şimdi herkesin dili
En kolay cümle
Seviyorum seni...

Ahmet Demirci 2

Gözlerin küllerimi görmesin

bu şehre ben,kalbime sen
ilk düştüğün yer diye geldim
ne kadar uzak olsan da,yanımda
sana ait ne varsa bende getirdim
gördüğümde seni titreyen gözlerim
tuttuğumda ellerini terleyen ellerim
dolu dolu varlığıyla kocaman yüreğim
göğsümün orta yerinde
hiç geçmeyeceğini bildiğim
hasretin sancısı ile geldim
dokunamayacak gözlerine belki gözlerim
ellerine ellerim,sesine sesim
seninle yağmur oldum
seninle buhar olacak çaresiz bedenim
nereye gidersem gideyim
sensiz her yer cehennem ateşi bildiğim
ben bu şehre
küllerimi görmesin gözlerin diye geldim.

Ahmet Demirci 2

Günlerden hüzn

günlerden yine hüzn yine sonbahar
tenha ıslak sokaklar
anıyor bulutlar beni ağlıyor halime gözleri
susuyorum konuşursam
boğacak gözyaşlarım biliyorum
dinliyor gece kimsesizliğimi
sensiz, koca şehri
adımlarımın nasıl gezdiğini
eşlik ediyor gözleri
ıslanırsam, gelirim kendime belki
hatırlarım bu şehirde
kimsesizliğimi, sensizliğimi
ölesiye yorgunum yürümek istiyorum
hep yürümek
haykırmak istiyorum nasıl sevdiğimi
kocaman şehrin sokaklarında
her gece kayboluyorum
korkum sensiz, sessiz çığlıklarla
her gece tekrar tekrar ölüyorum...
saklıyor yağmur gözlerimin sensizliğini.
tek mutluluğum bulutların matemi.

Ahmet Demirci 2

Hani zaman

kırılmış acıdan düşlerim,
her gece dökülüyor gözlerimden
kızıl kızıl avuçlarıma,
hani nerede,
beni bulacak olan hayallerim
kaç bahar,
kaç hayat daha bu azabı çekmeliyim
hangi zaman geldim bu yaşa
hangi ara düştü bedenime,
yorgunluğu bu derin çizgilerin
önce çocukluğumun yokluk yılları
sonra gençliğimin umut dolu yarınları
şimdi zamanımın son baharı
göstermiyor gözlerime anıları
susmuş yüreğimin,
dünlerden kırılmış kanayan kanatları.

Ahmet Demirci 2

Hatırla

Hatırlar mısın bir ilk bahar sabahı
Yakalamıştı gözlerimizi yağmur bulutları
Hatırlar mısın anlatırken sana olan aşkı
Yağmurla sakladığın gözyaşlarını

Ne çabuk unuttun ellerin elimde ağladığını
Birlikte karşılayacaktık zamanın her anını
Ne çabuk unuttun yeminleri yaşadıklarımızı
Hani mutluluğumuz yakacaktı şehrin ışıklarını

Hani tomurcuğumuzun ilk adı masal olacaktı
Anladım son bakışında masal anlattığını
Anlarmısın bir bakışın cehennemde yaktığını
Hatırlar mısın giderken bıraktığın son bakışını

Ahmet Demirci 2

Hayallerin seni bulur

Sıradan bir vakitte gözüne göz
Yüreğine tatlı bir ses söz dokunur
Hasret olur usul usul özlem olur
Şiir olur kaleminde gönlüne oturur
Ağıt olur Türkülerinde dile dökülür

En sıradan anında hayallerin olur
Aklında bile olmayan bir vakitte
Göğsünün orta yerine tatlı bir ateş kurulur
Nereye kaçarsan kaç tek düşündüğün
Baktığın her yer, her ses o olur

Cennetin kokusu huzur yolu
Sıradan bir vakitte nefesin olur seni bulur
Aşk olur ruhun savrulur
En umutsuz gününde
Yarınların gülen gözlerin olur.

Ahmet Demirci 2

Hayat iznim

Bir süre hayattan mücadele istedim
Yorulduum biraz dinleneyim
Çekildim kuytu bir köşede
Gidenleri hayatımdan tek tek izledim

Ahmet Demirci 2

Hayat senin

İki dünya arasında kalmışsın
Engel olmuş ruhun
acısına katlanacaksın
Uzağındasın en büyük günahın
Koşsan kollarına, baharın yazın,
gururuna anlatamazsın
Bulur tek tek acısı
huzur sandığın yılların,
Kaçsan karşı kıyıya en büyük azabın
Bilmeden geçen zamanı
nasıl kurtulacaksın
Ya yanacaksın
ya dünyanı yakacaksın,
Bir dua ki sessizce
inim inim içinde her gece
Bulutlar üzgün
göz yaşı döker üzerine öylece
Sesler duyarsın ruhunda
her seher vaktinde
Bu cehennem
hayatın ateşinde yanacaksın...

Ahmet Demirci 2

Huzur Olsun

Ne gecede ne gündüzde aldığın her nefesinde
Yok tarifi anlatılmaz dökülmez dile vazgeçtiğinde
Ne malda ne mülk de varsa yüreğinde özünde
Ona öldüğünde aşk olur kendinden vazgeçtiğinde...

Gecelerde solmuş yüzüne sor bilmez derdin ne
Diyemezsin kimselere gezsene de ıslak gözlerinle
Çölde bir damla suya muhtaç kalsa dudakların
Ölsa son sözün, onun adını söyler dilin,
sorsan İhtiyacın ne...

Bulsan da canında neresi yanan yerin
aşık olduğunda ona adadın senin değil bedeninin,
Ömrün boyu beklersin gelsin ruhun huzur bulsun
Şikayet edemezsin aşık olduğunda vazgeçtin..

Koptuğunda gönül denizinde fırtınalar dalgalar
Yıkıldığında gönül dağında yalçın kayalıklar
Başlar öfken sonra duyarsın içinde bir ses var
O senin hayatını adadığın aşkın, o mutlu olsun.
Olmasan da aklında, duaların hep onu bulsun
onun huzuru mutluluğu olsun...

Ahmet Demirci 2

Hüzünlü gözler

Gökteki ay bile kararsızdı o gece
Bir karanlık yüzü bir aydınlık yüzü gözlerimde
Bilmiyorum belkide yıldızların gölgesi üzerime
Düştüğü bir saatte gördüm sessiz bir sokak da

Köhne bir evin kırık penceresinde
Sonsuzluğa dalmış perdeler yüzünde
Ay ışığının en parlak olduğu bir anda geldik göz göze
O kısacık zamanda soğuk bile yokken havada

Donmuş bedenimi hissettim sokağın ıssızlığında
Mavinin o eşsiz huzur veren tonu vardı gözlerinde
Bilmem ne kadar zaman sürdü
Güneş doğdu sanki üzerime gecenin o saatinde

Yıldızlar yağmur gibi yağdı gözlerimize durdu hayat
Bir anda müzik sesi kulağımda çok sessiz
Ve içimde hafif bir ateş kendime geldiğim anda
Hüzünlü gözleri kayboldu perdelerin ardın da

Müzik sesi dinledim sabah ezanlarının sessizliği
Yıllarca bekledim o adresi
Yok yerinde hüznün gözleri müzik sesi hep farklı
Ama gecenin karanlık yalnızlığı hep aynı...

Ahmet Demirci 2

Islansam Yağmurunda

Düşler ülkesinden bulut gelse
Biraz nemli belki biraz ıslak
En temiz beyaz haliyle
O anda neyzen üflese yanık yanık

Sussa dünya konuşmasa
Dinlesem o geceyi
Neyzen ıslığına
Fayton çeken nal sesleri duyulsa

Beklesem heyecanla
İçmesem yesem beklerken
Dumanını sigaramın
Ayırmadan gözlerimi yollardan

Alsa yanına sarılsam beyazına
Uçsam gökyüzünde
Ağlasam yağdığında onunla
Sonsuza kadar yanında..

Ahmet Demirci 2

İlk ederi

En uzağındayım şimdi
Kıyamet kadar belki
Bıaktım vicdanına yüreğimi
Baksaydın görseydin ellerini

Hatırladığında beni, nefesimi
Hatırlayacaksın çocukluk
düşlerini
Eskiği, bir masal gibi belki

Unutmadım
Ruhumda kalan eseri
Kalan izleri
Dün gibi ilk nefes gibi

Çeksen de sonsuzluğa,
Kaçırsan bedenini
İlk, tek olmanın ederi
Ömrümün tamamı sanki.

Ahmet Demirci 2

İnanırım vardı

Bahar tadında tebessümler
vardı
İçi dolu iç ısıtan cümleler
eskidendi vardı
Sıcak sıcak kelimeler sarılırdı

Ömrüne ömür olan bakışlar
vardı
Eskilerde kaldı
Düştüğünde dizin kanardı
Bir öpücük
Tüm yaraları sarardı

Hepimizin hayatında bir
Melek vardı
Eskiden mucize öpücükler
vardı..

Ahmet Demirci 2

İsmi veremediğimiz

unuttum benliğimi kaldım
isimsiz,
kaç ömür geçti kaç bahar,
karanlık odanın duvarlarına
aktı gözlerim sessiz sessiz
gecelerde sensiz,
bir şeyler vardı aramızda
gelince bir araya gözlerimiz
ismini bile bilmediğimiz.
vardı bir şeyler tutan ayakta
baktıran bizi aynı dünyaya,
bilmeden,
yakarışlarda semaha,
dilde isimlerimiz
düşünmeden her kelimedede
kırılmadan kalplerimiz,,,
kaldı zaman şimdi bensiz
ben zamanda sensiz,
gözyaşlarım kimliksiz.

Ahmet Demirci 2

İsyan mı pişmanlık mı

başka hayata taşıdım
umutlarımı,
varlığında sevmiştim
tüm insanları,
her gecenin en karanlık
zamanı,
ay ışığına,yıldızlara
boyanmış
düşlerim vardı,
hatırlarsan gün olur
bize ait geçmiş zamanı
ararsan gün gelir,
kaybolmuş varlığımı,
hasret ülkesinin
en karanlık zamanı,
bul en yüksek dağı
göreceksin kaç bahar yaktığımı,
duyacaksın,adını
arşa uzanan açılmış kollarımın
varlığıma isyanını...

Ahmet Demirci 2

Kaç kişilik hayat.

suç ne senin ne benim
varlığına ruhumu mahkum eden
kadersizliğim,
kaç zaman oldu
geçti kaç yıl, kaç mevsim
avare, divane gibiyim
alemin içinde cansız gezenim
dinlediğim her şarkıdan her şiirden
seni dilendim,
sustu artık, ses vermiyor gözlerim
tek kişilikmiş hayat geç öğrendim.

Ahmet Demirci 2

Kaldığım gündeyim

Hasret yazmaktan ellerim
Türküsunü söylemekten özlemin dilim
Şimdi çok yorgun sevmekten yüreğim
Beklemekten yollarını gözlerim

Unuttum hangi senenin
Hangi sabahında çekip gittiğin
Yağmurlu ayaz bir son bahardı bildiğim
Giderken bakmadan küsmüş gözlerin

Belki merak edersin belki özlersin
Gittiğin bıraktığın yerdeyim
Gitsin üzerimden diye karanlığı sensizliğin
Belki dönmek istersin bıraktığın gündeyim

Yürürken sen bakmadan ardına
Seninle kayboldu ardından hayallerim
Aynı yerdeyim bir adım öteye gidemedim
Kaldığım günden sonrasını göremedim

Ahmet Demirci 2

Karanlık oda

Anlamsız panik halinde insanlar
Çok üşüyorum içimde sıkıntı var
Nerede dostlar, kıyafet istesem soğuk
Karanlık odam çok net değil olanlar

Olsa yanmış bir sigara ısıtır yeter
Kıyametim her gece yine, yeniden kopar
Hep yalnızdım, bu oda arkadaşım dört duvar
Yarınımı varlığımı, ruhumu yaktılar

Bakıyorum çevreme ağlayan insanlar
Bağırıyorum sesimi duymuyorlar
Tanıyorum hepsini beni benden alanlar
Yalnızlık ayazında canlı canlı yakanlar

Bakan yok sesimi duymuyorlar
Kopmuşum dünyadan beni ilgilendiren ne var
Yakamıyorum sigaramı anlamasam ne çıkar
Sigara yakamayan eller ne işe yarar

Anlamadım neden çaresizim bu kadar
Üşüyorum üzerime örtü getirenler var
Tek hatırladığım içinde olduğum karanlık yıllar
Sisler içinde sessiz sessiz adımları söyleyenler var

Ne zaman battı güneş ne zaman oldu gece
Az önce ağlayanlar nereye kayboldular
Aldım karanlık sessizliğe yılların adı var
Anladım kaybolanlar şimdi toprak atanlar

Çok sessizlik var her yerde küçük odalar
Varsın olsun alıştığım dört duvar
İçimde korkular yanımda evlatlarımın duası var
Gelmesinler ölmeden beni, mezara koyanlar.

Ahmet Demirci 2

Karanlık Renklerim

Kaybettim hayat renklerimi
İzledim sessizce tek tek gidişlerini
Nasıl kaybolduklarını sonsuzluğunda
Kaldığım karanlık sessizliğin

Donmuş karanlık bir ülkenin
Anlamsız renksiz mültecisi gibiyim
Hayal dünyamdan kalan tek gerçek benmişim
Yok kalmadı renkleri gözlerimin

Mutluluk esintisi olmuştu içimde
Mavi gözlerinde huzurun her tonu
Gördüğümde her sabah gözlerini güneşim
Ruhumun aydınlığı olurdu sözcükleri...

Kokusunu bile hissederdim güneşin
Huzur renklerinin gelişini izlerdim
Renklendiren ömrümü gök kuşağım
Sonra sessizce gidişini renkli geleceğimin

Karanlık tek renk baktığı her yer gözlerimin
Yağmur istiyorum bugün yağsın bekliyorum
Temizlesin kokusunu hayallerimdeki renklerin
Yok kimseye isyanım dünyalık nefretim

Senden önce karanlıktı gördüklerim
Dilimi bilmeyen insanların arasında
Yabancı bir ülkenin karanlıkta kalmış
Sessiz mültecisi gibiydi hayallerim..

Ahmet Demirci 2

Kim bilir ki

düşününce geçmişini hani
mavi düşler içinde
hayat yaşamaya değeri
olmasaydı içinde unutmak seni
bu akşamda aynı,
aldığım her nefes gibi
sol yanımda gece,
her yanımda mavi
bıraktım kış rüzgarına gecenin
yaktığım cümleleri
okursun gün olur
kim bilir,
kapıda bir bahar mevsimi.

Ahmet Demirci 2

Kim bilir özlerim belki

Öylece bıraktım geçmiş
gelecek hayallerimi
gidiyorum şimdi
Çok özleyeceğim meyhaneleri
İçimi yakan hikayesi acılı Türküleri

Taze aşklara ayrılıklara yazılmış
dize dize şiirleri
Olacak özlemi,
Deniz kenarında bir bardak çayın demini
Her çektiğim nefes de duman
hasrete boğan
Bir paket sigara içmeyi

Hayatımın özeti
bu kadardı hikayesi
ayrılıyor canımdan usul usul ruhum
Yok acısı düşününce geçmişimi,
her nefesim böyleydi
Tek sefer ya ölüm şimdi,
aynı bayram günü gibi.

Ahmet Demirci 2

Kimsesiz nefes

En derininde gecenin
En sessiz saatini bekleyeceğim
Koptuğunda içimde kıyamet
Bu limandan,
sensiz, sessiz, gideceğim...
Götürecek sesimi, nefesimi
Rıhtımda demirlemiş tahta gemi
Dönüp geriye bir kez bakışım,
Olmayacak gözlerine şansım...
Ulaştığında gemi karşı kıyıya
Dokunamayacak
bir daha sana,
Ne sesim, ne nefesim...
Bulutlardan akacak üzerine gözyaşım...
Sessizliğinde toprağın
Yıldızlarla seni konuşacağım
Senin için,
yaklaştığında tahta gemi rıhtıma
Karşı kıyıda seni,
bekleyen yine ben olacağım....

Ahmet Demirci 2

Kollarında öleyim

Salına salına
Yürürken yüreğimde
Eflatun leylakların
kokusu vardı gözlerinde
Taziye evine dönmüş bedenim
Her gülüşünde
Gökkuşuğı rengine dönüşü vardı
Şimdi nerede ay ışığında
Ellerimi tutan kitap kokulu ellerin
Huzur veren gözlerin
Ah benim halden anlamaz yüreğim
Bilseydim kırdığımı gönlünü
ölmezmiydim
Lal olsaydı dilim
İzin ver sarılsın aciz bedenim
af dilesin yüreğim
Söyle neredesin geleyim
Kollarında öleyim
Benim kanatsız meleğim.

Ahmet Demirci 2

Kutlu Tuğ

Kurulmuş harami kurdun tahtına
İt tuzağı olmuş dört bir yanımız
Kalmış çakallara kutlu davamız
Unutulmuş töre Bozkurt yurdunda

Toplanacak bozkurtlar bir gün nasılsa
Çöktüğünde pus uçsuz bozkıra
Kurulacak toy Türk' ün soyunda
Kut verecek töre tüm bozkurtlara

Tanrı dağlarında kutlu bir tuğ
Toplanacak yedi bayrak altında
Haykırarak otağından kutlu başbuğ
Tüm Türkler tek sancağın altında

Toplanmış başbuğlar Oğuz ata ardında
Tekbir sesleri gök kubbenin altında
Rehber Kur-an hedef Turan ruhunda
Toplanacak Bozkurtlar o gün Ankara da.

Ahmet Demirci 2

Masal sözler

Lodos rüzgarı gibi gözlerin
Eritirdi kar tanesi gibi yüreğimi
Sanırdım anlar nasıl özlediğimi
Yanıdayken bile hasretimi

Özledim, sanırdım bir kelime yeter
Görmediğim her gün ölümden beter
Düştüm anladım verdiğin sözler
Ruhuma anlatılan masalmış meğer...

Ahmet Demirci 2

Mavi

sen ki ıssız ömrüme,
hayallerimin uçsuz derinliğinden
gelen mavi
hangi ęileli, hangi dualı gecemin
kefareti gönderdi seni
ben ki yalnızlığın viranesi
ęile yolunun susmuğ avaresi
mavi ben ki Şimdi
gözlerinin delisi varlığının divanesi....

Ahmet Demirci 2

Mavi huzura söz

vaha gibi düştün ömrüme
bu gece de hasret hasret üstüne,

deniz derdim huzurun mavisini
yada gökyüzünün sonsuz derinliği,

görmeden mavi bakan gönül pencereni
artık ben sana deli ben sana divane şimdi,

ey okyanuslar gibi beni benden alan yar
özüme olsun bir kez o mavi bakışlar,

önce dualar ekilirdi gönüllere
sonra ruhlar sevişirdi gökyüzünde

hangi gece diledim seni hangi seher vaktinde
hatırlamam uyusun gözlerim huzurlu tek gece

gece şahit olsun ay şahit olsun, şahit yıldızlar
varlığın ruhumda, hasretimde gözlerin var

bekleme artık bedenimi kara toprak
yandım gözlerinin narına, bakışına sözüm var.

Ahmet Demirci 2

Mezarın adı

Erken olur şairlerin ölümü
Dilin sakladığı kalemin
anlattığı
Özlem olur, hasret olur
Dizelerinde saklı mezarı
Okur belki duygularını
Dilinde saklı sırları
Her dize,
her satırı
Ayrı ayrı haykırışını
bilmeden, nasıl geçti,
kaç kırlangıç zamanı
umut yanan bakışları,
daha derine düşer toprağı
gördükçe saçlarındaki
beyazlamış yılları
Bilmez sayısını kaç
kalem kırdığını,
Ne yeminler etti şiirlere
Tomurcuk olanlar
ne acılar yaşattılar
geç kaldılar,
Gördüğünde,
toprağı ıslatan göz yaşlarını

Ahmet Demirci 2

Ne beni ne şiirlerimi

beklemedim hiç ,düşünmedim,
geleceğime göz yaşı ekeceğini
okuduğum her şiir
dinlediğim her türkü,sana yazılmış gibi
okuyorum bıkmadan,dinliyorum yorulmadan,
ne öfke, ne nefret,
belki özlem, belki hasret,susturan sözlerimi,
zorluyorum dizlerimi,
topluyorum ıslak gözlerimi,
tutarım belki geçmişi
geliyor aklıma hiç sevemedin,
konuştuğum dili ne beni
hatırlıyorum sonra dinlemezdin türkü
sevmezdin şiirlerimi
anlamayan ellerin,git diyen ayaz yüreğini
yürüyorum sonsuzluğa bırakıp ardımda,
boyanmış güneşe gözlerini...

Ahmet Demirci 2

Nedeni yok ki

Neden seviyorum seni...?
Belkide yok sebebi
Seviyorum işte,sınırsızca,
hesapsızca
Her zerrem de
Hissediyorum sevdiğimi
Renkli, çiçek bahçesi gibi
sabah güneşinin, doğuşu gibi
Huzur çisentisi gibi
Taze ekmek kokusu gibi
Bildiğim,
Sevdiğim için seni
Hayatım gök kuşağı gibi
Seviyorum işte,
hiç ayırmadan yanımdan...
Seviyorum ya, seni,
Uçmayı biliyormuşum,
Dünya, benim için, dönüyormuş gibi...
Ölüyorum, mutluluktan,
Sevdiğim için seni...
Sanırsın sende, tüm bunlar benim için...
Yok, inan değil,
Ben,sevdiğim için seni.

Ahmet Demirci 2

Okusunlar

Saklı cennetti nem nem serinleten gözlerin
Islak uçurum gibi vurduğum kara kara bakışların
Şahit oldu kara mekeler
Şahit oldu çığlıklarında martılar
Çay getiren gariban balıkçılar....

Oturduğumuzda yağmurun üzerimize
Bulutların mutluluğunu getirdiği gün
Oturdum senden sonra
Yoktu yağmur mekeler martılar yoktu
Nemli kara gözler yoktu yanımda
Yoktu çay getiren balıkçılar....

Konuştum biraz varsın gibi elinde içtiğin demli çay
Okudum biraz, yandı içim yokluğuna bıraktım sonra
Şiir yazdım bir kaç sayfa,sadece bakışlarına
Bıraktım okursun uğrarsan sonra
Oturduğumuz masada tavlanın altına....

Okumasan da aşıklar bulsun okusun
Otursunlar hep o masada bizden sonra
Şahitleri olsun martılar kara mekeler balıkçılar
Okusunlar bizi o masada
Biz yandık yağmur altında
O eski balıkçı barakasında

Ahmet Demirci 2

Olmalı

Olmalı birileri anlayan baktığında seni
Mutlu olduğunda, çöktüğünde hüzün
anlayan dertlerini
Olmadan hayallerine canı, olmalı yanında
birileri
Hissettirmeli varlığını tuttuğunda ellerini

Konuşmalı ne varsa içinde özünde gözleri
Bir cümlesi tüm acını dindirmeli keğerini
Olmalı yanında işte o benim diyeceğın
birileri
Öldüğünde toprağına bir kaç damla yaş
döken gözleri

Sustuğunda bile dinleyen sessizliğini
Yüze bileceğın sonsuzluğunda deniz gibi
gözleri yüreğı
Konuştuğunda huzur veren, kadife gibi
dokunan sözleri
Olduğın gibi gören seven seni olmalı birileri
Olmalı ömrünü aydınlatan bir hayat güneşi...

Ahmet Demirci 2

Olur mu korkusu ölümün

Aşık olana aşkla yanana
Çaresiz kalır mı ölüm
Varsa ölüm korkun sayma
Canından vazgeçersin
yandığın her anında,
Gelmez ölüm yanana..
Ölümün en büyük korkusu
Aşığın teslim olmuş,
yanan ruhu...
Sor bilene sor neydi yanan yerin
Söylesin,
Ayrı ayrı ölüm olduğunu
aldığı her nefesin....

Ahmet Demirci 2

Önce sen vardın

Olmadan karşılığı yüreğinde hep beni taşıdın
Bağırdım çağırdım kızdım hep saçımı okşadın
Şartlarım bakmadan yanımdan hiç ayrılmayan
Kahpe kurşunlar sıkılırken acımasızca sırtımdan
Duaların oldu beni bıkmadan savunan hasta anam..

Kelepçe vurdular ellerime suçlu olduğuma inanmadın
Sen kaldın masumluğuma inanan doğrulayan
Ciğerlerimi yaktılar yine sen soğuk su olan
Cehennemde yanarken ateşime odun atan elleri kıran
Hayatımda vefalı kalan tek insan benim yaşlı anam

Düştüğüm dipsiz kuyulardan çekip beni çıkaran
Korkusuz anam yılmadan hayatını bana adayan
Yakın zamanım sürgünde devam edecek hayatım
Uzaklarda olacağım bilmem seni nasıl bırakacağım
En çok ihtiyacım savunmam duaların olacak anam

Öyle kötü geçti hayatım çok acılar yaşadım
Hep en yakınlarım sırtımdan vuranlarım
Kalmadı yanımda senden başka ağlayanım
Sildim ne varsa geçmişimde tek kalan varlığım
Kurban sana canım hasta yaşlı anam....

Ahmet Demirci 2

Özgürlük Kanatlarım

Sonsuz gidişin kokusu
Saklanmış kıyafetlerine
Şiirler okuduğum eski kitaplar
Yırtık paltomun cebinde

Marka marka etiketlerin
Huzur kokan kitaplar cebimde
Okurken heyecanlanmış
Çay kahve damlamış kimilerine

Sır kendimde
Farklı görmeye başlayan gözlerim
Anlatan eskimiş sayfalarım
Birde markaların

Savaş mağduru bir garibanım
Zorlandıkça sınırlarım
Özgürlüğümü kutlarım....

Ahmet Demirci 2

Sana son sözüm

üşüyorum,
kurumuş gönül ormanımda
düşünce geçmişe gözüm
üşüyorum
yangının, orta yerinde her günüm
büyüdükçe büyüyor yalnızlık şöleni içimde
gözbebeklerimin içinde kanayan dünüm
okyanus içinde yalnız kalmış,
balık gibi ömrüm
hangisine dönsün
hangisine, gülsün yüzüm
kaderim duy beni sana sözüm,
neden hep ben ağladım
ben süründüm,
hangi hatanın hangi günahın
bedelini ödedi gönlüm,
kaderim duy beni sana sözüm
öyle olsun ki son günüm
gülsün gitmeden bir kez yüzüm.
hazanda dökülen
yapraklar gibi sessiz düşsün ölüm...

Ahmet Demirci 2

Sen gülmeden

Ben ki güneşin bekçisiydim
eskiden
Gönüllere sevgi tohumları eken
Uzanan elleri göz yaşımıla süsleyen
Özümü can elinde kaybetmeden

Ben ki bahar yağmurlarının içindeydim
eskiden
Çisil çisil her çiçeği besleyen
Filiz filiz yeşertirdim ölenleri
sevgisizlikden
Ömrümü sana kurban etmeden

Ben ki gök yüzünün deniz mavisiydim
eskiden
Göz görünce gönüllere huzur veren
Belli olurdu gülünce gözlerimden,
gamzelerimden

Ben ki sevdiklerimin hamalıyım
eskiden
Bıkmadan yorulmadan hepsine yetişen
Ben sayardım sevdiklerini sebebi
hepsi senden
Düşerken yüreğim toprağa
Ardımdan sen gülmeden....

Ahmet Demirci 2

Sen unutsan

bir bakışında bilirim
birde sigaranın dumanında
karıştırırken çayını
saklar ya hani bardağında
uzun uzun yanar deminde
boşa geçen hayatına
insan diyorum ağlarken inandığına,
sızlarken yaraları,
saklar ya yalnızlığına
akarken göz yaşları kaçır ya
karanlığın en kuytusuna
isyan kokar gözlerinde,
hep yazılana dualarında
İnsan diyorum,
neden mahkum acılara
bir mektup vardı sana,
uyaran ruhunda
okuyamadın duymadın
yenildin hırsına
ne yapsan,
yaktığını sen unutsan
asla unutmaz zaman
inan, unuttuğun yerde unutulacağına
insan diyorum
çok meraklı yanmaya

Ahmet Demirci 2

Seninleyim

senin için kalemi son kez aldım elime
kapandı istemeden gözlerim
nasıl geçmiş onca yıl, sensiz senelerim
evinin en kıymetli köşesinde
huzur veren bir çiçek işte ben o çiçeğim
okuduğun bir kitap hüzünleneceksin
bir sayfasında,
belki bir kaç damla yaş dökerek gözlerin
işte ben o hüznün içindeyim
kalktığında bir sabah bahar gelmiş göreceksin
pencerende bir kaç damla yağmur serinliği
işte o yağmur taneleri benim
dualar edeceksin yarınına
her akşam başını koyduğunda yastığına
ses duyacaksın vicdanına ,
huzur veren rahatlatan yüreğini benim sesim
sen rahat ol sevdiğim
ben gittim, istemesem de kapandı gözlerim
aldığın her nefesinde baktığın her yerde
gittiğimi göreceksin
ben senin vicdanının sesiyim

Ahmet Demirci 2

Sensin

aşk bende çok başkaydı
bilemezsin
gözlerini yıldızlara,
yüzünü ay ışığına nakış ettim,
gecelerde ruhum dinlensin,
gülüşünü avuçlarıma,
nefesini varlığıma ekтім,
zamanım sensiz bitmesin
sesini yüreğime,
saçlarını aldığım her nefese
ilmek ilmek işledim
gönül kapımı kimse bilmesin
ömrüme ömür canıma can bildim
seninle yanan benliğim
varsın sensizlikle küllensin
sonsuz kadardı yeminim
sonsuzluğum yine sensin

Ahmet Demirci 2

Sensiz sessiz

Toplamış gece tüm acıları
Sessiz sessiz izliyor gözlerim
Yağdırıyor üzerime sağanak sağanak
Karanlığında sensiz ıslanıyorum

Toplamış gece karanlıkları
Çökmüş üzerime boğuluyorum
Gözlerimden sızıyor usul usul kanım
Sensiz damla damla tükeniyorum.

Ahmet Demirci 2

Sensiz zaman.

İzlemek isterdim gözlerini
Oturup öylece karşına
Karanlık geceleri aydınlatan
Yıldızları izler gibi...
Unutmak isterdim
Dünden kalan ne varsa
Başlamak isterdim yeniden,,
gözlerinde hayata...
İsterdim yeniden güneş gibi
doğsun bakışların
çilekeş hayatımda...
Öyle muhtaç ki kalan nefesim
bahar kokan bakışlarına....
Öyle hasretim ki varlığına,
Olsaydım yanında
Bıraksaydım varlığımı kollarına
İsterdim yeniden can bulsun
Yanan ruhum yanında...
Sen pişmanlık de
Ben,
cehennem, yokluğunda hayata....

Ahmet Demirci 2

Sessiz duman duman

bir kez daha söndü
umudum duman duman gün batımında
bir kez daha kaldım
cigaramla baş başa
karanlığın sessiz kollarında
yaklaştı ölüm sensiz bir nefes daha.

Ahmet Demirci 2

Sevdiğine ölmeli

Kaybediyorsun nasılsa kaybetmeyi istemediğini
Sahip olmak için her şeyini verdiğini sevdiğini
Sevdiğinin yanında kollarında en mutlu zamanında
Hiç korkmadan ölmeli onun duaları varken yanında

En korktuğu değil mi sevenin kaybetmek sevdiğini
Her seven nasılsa biliyor gün gelecek kaybedeceğini
Yaşamadan hayata küsmeyi sönmeden güneşi
Yaşamadan ayrılık depremini sevdiğinin kollarında ölmeli

Çok soğuk belki adı ama ölümün bence en güzeli
Uyurken yanında huzurla düşün ruhunu verdiğini
Sarılmış sana yanında biliyorsun seni nasıl sevdiğini
Gidecek bir gün mutluluğun kollarında canını vermeli

Acı sınavın unutma yaşadığında ayrılık cehennemini
Karanlık anlar ancak yandığın ateşi çok istersin ölmeyi
Tek dostun sessiz karanlığında yıldızlar ayışığı belki
Canın yanında gözlerinde gözleri ona ruhunu vermeli...

Ahmet Demirci 2

Son bahar

Kurudu yaslandığın koca çınar
Gelsen ağlasan neye yarar
Toplansa bulutlar yağsa yağmurlar
Yıkıldı çınar yalvarsan neye yarar

Duy dinle şu yakılan ağıtlar
Toprak durmadan ayrılıklara ağlar
Sanma ki gelecek yaz ilk bahar
Olacak her mevsim bize, kış sonbahar

Söyledim hep yılların adı var
Dökülüyor açtığımız yapraklar
Gelsen, kavuşsa bir birine sıra dağlar
Giderken bıraktığın son bakışın ayazı var.

Ahmet Demirci 2

Son olsa

Hatırlasam eski günleri
Bilmeden seninle geçen seneleri
En mutlu en huzurlu günleri
Unutsam seni gece olunca

Gelmeden ayrılığın ertesini
Hatırlasam yeniden hayalleri
Karşılasam uykumda beyaz
düşleri
Unutsam sana ait geçmişini
gece olunca

Boğulmasam karanlığın dumanına
Huzurla baksam güneşin
doğuşuna
Derin bir uykunun sabahına
Gelmemiş olsa acılar gece olunca

Babam harçlığını
yastığının altına bırakmış olsa
Gençliğim arasa beni bulsa
Hep kalsa yanımda beni bırakmasa
Gelmesen uykularıma gece olunca

Hayatta olsa annem
Elleri hep saçlarımı okşasa
Bu gece olmayacaksa
Zamanım solsa
Kapansa gözlerim sonsuzluğa
Bu gece son gecem olsa....

Ahmet Demirci 2

Son zulüm

Nasıl olur bilir misin gönülden yorulmayı
Koparsın alemde, candan istersin ayrılmayı

Saklarsın tüm varlığını yıllarca, dört duvar arasına
Dökülür gözlerinden isyanın, kızıl kızıl avuçlarına

Avuntu sanırsın sarılıp uyumayı acılarınla
Boğulursun küflü duvarlarda tütün dumanına

Bir zaman sonra alışırsın bu çukur ömrün
Olsun istersin söken her şafak son günün

Aldığın her nefes ayrı bir zulüm
Ölmüşe, yalvarsan da tekrar uğramaz ölüm

Ahmet Demirci 2

Sussun gözlerim

Belki sarhoş,
belki ayyaş deliyim
Ben ki sana deli
sana divaneyim
Tut ki ellerimi sende öleyim
Bil ki sensiz
sahipsiz viraneyim
Ay ışığı güneşim
Yıldızlar gözlerim
Sensiz, gecelerin
esiri yüreğim
Tut ki ellerimi
Gönlüm, ruhuma can versin
zamanın son demindeyim
Gel sussun gözlerim....

Ahmet Demirci 2

Şehrin yabancıısı

Çok yabancı bu şehrin sokakları
Kaldırım taşları evlerin çatıları
En çok da insanların bakışları
Hüzün kokan yağmur bulutları
Onlar bile farklı ağlamaklı

Öyle yalnızım ki kalabalık içinde
Çok kalabalığım bazen,
Yalnızken, sessiz Türkülerimde
Anlamayan beni bir ifade şehrin
gözlerinde

Gözleri perdeli bakışlar sarmış
etrafımı
Duymayan kulakları ruhuma kapalı
İzin vermiyor şehrin demir parmaklıkları
Saklıyor sokakları adımlarımı
zaman aynı

Son bahar etkisi yüreğimde yanan
Gözlerimde kurumuş umut sayfaları
Savrulurken önümde tutam tutam
Dünler içimde beni benden koparan

Şimdi doğduğum şehrin oldum
yabancıısı,
Konuştukları dil bakışları farklı
Duygularımda yarım kalmış o şarkı
Koca bir şehir var anlamayan notalarını....

Ahmet Demirci 2

Şiirle gitmeli

sanırım yaklaştı gitme vakti
huzursuzluk umutsuzluk göktü yine

baktığım gördüğüm her kederde
boş kocaman bir çerçeve

yollar bile yorgun, yollar durgun
taşımaktan görmekten yüreğimi

susmamalı diyorum yazanlar
haykırmalı sevdiğine, yazdığı şiirleri

sonra susuyorum hatırlayınca
gözü yaşlı geçen seneleri

yollara inat toprak doldurup ellerini
alıp gönlüne kırk beş yılın demini

gitmek lazım, bitmeden güz mevsimi
hangi vuslat nerede bulsun seni

hayat belli al sırtına boş çerçeveni
geçerken alemde yeter bir tebessüm

belki de var olmanın,
gülen gözler tek sebebi.

Ahmet Demirci 2

Tam Bağımsız Türkiye

Dar ağacında bugün üç yiğit
Ülkem gencinin dilinde ağıt ağıt
Geçmiş üstünden kırk yedi sene
Son sözünüz Tam Bağımsız Türkiye....

Neydi suçunuz günahınız
Kanı bozukların ayağına bastınız
Bu zulmü edenler size
Torunları evlatları şimdi hep sizinle...

Olacaktı bugün yetmiş iki sene
Olmasaydınız ulucanlar ceza evinde
Kahpe eller olmasaydı üzerinizde
O cezaevi olmazdı bugün müze...

Gençlik senden sonra çok GEZMİŞ
Elinde resmin dilinde son dileğin
Halkların kardeşliği yaşasın
Yaşasın tam bağımsız Türkiye....

Gördü gençlik sağ sol resmini
Ülkenin esaretini İNAN garip şaire
DENİZ oldu gençlik ASLAN gibi
sizinle....
Yaşasın TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE....

Ahmet Demirci 2

Umuda esir

izin vermezmiş dua etmene
kalbinden geçeni,
kabul etmeyecekse
her gecem, her günümde
adın dilimde resmin yüreğimde

ektim gönlüme nefesini
dertleştirdim özlediğim her an sesini
öyle sevdim öyle sevdim ki
düşlerime gelişini,
armağan bildim eriten gözlerini

baksan bir gece gökyüzüne
tek tek yıldızların üstüne
göz yaşımıyla boyadım dizelerimi
kim bilir belki duyarsın sesimi
düşmeden toprağa tutarsın ellerimi

Ahmet Demirci 2

Umut bahçesi

çizdim resmini gecelerde
yıldızların üstüne
dualarımla süsledim gökyüzünü
karanlık sana zarar veremesin
sen oldun tüm şehir
aldığım her nefesimde
seni söyler yüreğim
hasret türkülerinde
düşer ya suya, ay ışığı gecelerde
aydınlanır ruhum
gözlerin düştüğünde içime
her mevsim oldu ilk bahar
rengarenk seninle aşk bahçemde
uyanacağız cennete nasılsa
doğduğunda güneş
bir seher vaktinde üzerimize.

Ahmet Demirci 2

Unutabilsem

bitti o şarkı unuttum sözlerini sanki,
sensizlik içinde bensiz,
kimsesizim şimdi
hasret koktu yine gece,
her cigaram da tüter
duman duman varlığım,
terk ettiğimde o şehri
unuturdum geçmişi hani
bıraksa anılar,
bırakmıyor ruhumu
bırakmıyor gözlerin peşimi
kesilse nefesim
unuturum son sözlerini
gözlerinin son rengini belki,
bu gecede aynı diğerleri gibi
rüyalar aleminin,
en namert saatleri
kim bilir gelirsin,
tutarsın ellerimi,
yakar gözlerin ruhumun tüm ışıklarını belki,
yine karanlığın sensiz saatleri
sahilin en karanlık en sessiz günleri
görsen beni seninle öyle kalabalığım ki,
olsa da, alsa da,
egenin en huzur mavisini gözlerimi,
sensizliğe boğuluyorum
denizin en sığ yeri,
hep anlatıyorum seni
her gecenin aynı saatleri...

Ahmet Demirci 2

Unutamazsın

Varlığın yok oldu bende anlamı
Dumana boğdum tüm hayatımı
Harman ettim ahirimi
yarınlarımı
İçtim hepsini bir tütün sarımı...
Unutmam unutamam haykırışımı
Şessiz karanlık da ıssız kalışımı
İnsanların duymayan bakışlarını
Unutmam karanlıkta sessiz
yandığımı...
Saklasın gözlerim aynalarda
kalmayan aklımı
Unutmasın umutsuz bakışlarımı
Bir lokma ekmeği gözyaşımınla
ıstattığımı,
kanımı umuda katık yaptığımı...
Unutma yaşattıklarını yok olan canı
Yazdıklarım ruhumun zamana isyanı
Yakan yıkan hayatı alan ahı
Verir nasılsa hesabı çıkmadan canı.

Ahmet Demirci 2

Unutmaktan

Kalmıyormuş korkusu
Yandıında acıdan
Cenazesini bile izliyormuş insan
Geçen zamanı hatırlamadan...

Oluyormuş en büyük korkusu
Yaşamışsa bir kaç güzel gün
Galip gelirse zaman
Anılarını unutmaktan

Ahmet Demirci 2

Unuttur kendini

Nasıl unutturum ektiklerimi
Atarken felek üzerime emberi
İhmal etmemiş eklemiş yanına
Yaşasın demiş hüznü kederi
Ağlasın demiş yaşadıkça
Susmasın gözleri....

Harman etmiş acıların her rengini
Yetmemiş seni göndermiş
Sevgisiz gözlerini aşk bilmez yüreğini
Dinlenmesin hayatın yokuşunda
Olmasın geleceğı yaksın kendini
Unutabilirmiyim seni....

Ahmet Demirci 2

Uyusam sonsuzluğa

Başlasam yeniden dünyaya
Açılsa pencерem kocaman
Tanıdığım içinde kimse olmasa
Kitapları hep baharı yaşatan

Yeniden başlasa dünya
İmkanım olsa zamanı başa alsam
İlk gördüğümde gözlerini durdursam
Kalsak öylece sonsuza kadar yada

Sihirli bir el dokunsa hayatıma
Kabuslarım son bulsa uyansam
Kaldığı yerden hayatım yanında aksa
Dualarım kabul olsa artık yanmasam

Zaman kal olsa silgi bulsam
Dokunsam usul usul hatalarıma
Silsem hepsini yanına koşsam
Sarılsam boynuna alsan kollarına
Sonsuza kadar yanında uyusam

Ahmet Demirci 2

Yaksam

Gidesim var senden uzaklara
Sana ait ne varsa toplayıp
Sessiz bir sokağın başında
Yaksam gitsem yanarken bırakıp

Yanan canımı çantaya koyup
Son resimlerin altına ismini yazıp
Kaçsam bilmediğim uzaklara
Yandığında külleri savurup

Sığinsam anlayan bir limana
Arıyorum yok ruhum kayıp
Bedenimde kaybolsa bulunmasa
Kaçsam bulutlara tutunup

Bıraktın gözyaşlarıma boğup
Öfkem nefretim yaptıklarına
İkimizi de ateşin ortasına atıp
Yaksam dünyayı acımasızca...

Ahmet Demirci 2

Yazar belki

Senden çok beklentim yoktu ki
bir selamın güler yüzün iyi haberlerin
mutlu olmama yeterdi....

Neyleyim dünyanın gelenini geçenini
tek istediğim ellerin elimde terleseydi
gülen gözlerini hayat boyu izlemektir...

Hiç dünyalık hırslarım olmadı ki
bir seni sevdim bir tek seni istedim
tek dileğim yanında ölmektir...

Dünya benim için gözlerin huzur veren
gamzelerin demek ti
mutluluk ölene kadar sesini dinlemektir
Yoksam yanında dünya benim olsa
neye yarar ki...

Bazen olsam da boğulur gibi
nefessiz kalır gibi sensiz sevmek bile seni
öyle büyük mutluluk ki hayatın tüm ederi....

Tertemiz gidecektik huzuruna geldiğimiz gibi
sevgi tohumları kalacaktı bizden sonra
neden geldik dünyaya sevecektik hep hani...

Bitir zaman nasılsa ömür ne kadar kaldı ki
yaşadım bir duanın ardında bıkmadan yıllarca
yazar diye kalan zamanıma adını belki...

Ahmet Demirci 2

Yemin benim

Çöktü üzerime karanlık vakti gecenin
Boşluğuna dalmış kimsesizliğin bedenim
Bir ben, birde hayali var tek tek gidenlerin
Ağla sen, ağlamaz sana kimse gözlerim

Sevdiğim,sevdiklerim için hiçmişim
Bulsun sizi iyilik, hiçlik için nefsimi yendim
Anlamadın Allah için sevdim
Huzurda eş,toprakta sırdaş bildim

Makam mevki olmadı derdim tutulmayan ellerim
Bedenimi ruhuna teslim ettim
Sonsuzluk oldu sevdiğilerimle isteğim
Sahipsiz akan nehir gibi bittim, gittim

Söyler Türkülerini dilim, yazar şiirlerini yüreğim
Bilirsin toprağa kadardı huzurda yeminim
Ne çıkar olsan,olmaşan yanımda
Bu yolun divanesi,ağlayan gözleri benim.

Ahmet Demirci 2

Yeniden

Kar yağmış dolu dolu
üzerime
Ağustosun en sıcak gününde
İlmek ilmek işlemiş hayat
desenlerini en acı renklerini
bedenime
Gel korkut ruhumu ecelim
Ölümünün en zalim haliyle
Hazırım olmadı yapamadım
Geçen dünlerimi bu ömrümde
Orada olsun ne olacaksa
yoruldum
Gel karşıma hazırım yeniden
doğuşa
Anlatayım olanları çıkayım
huzuruna
Kahrım yaşadıklarım,
yeniden doğayım
Ağustos ayında ayazını yaşadım
hayatın
Yaralar açtı ruhumda yaralarına
kandığım
Canıma can saydığım
Söyle kim anlar beni,
kimde derman bulayım

Ahmet Demirci 2

Yirmi yıl sonra

Unutmaktan gelmiştim sana
Gözlerim sahte bakışlarında
Bıaktım geldim geride ne varsa
Sana geldiğim dört ekim sabahında

Teslim ettim ruhumu sana
Sevdim seni hesapsızca
Unuttum geçmişimde ne varsa
Sana geldiğim dört ekim sabahında

Adadım sana ellerini tuttuğumda
Adadım geleceğimi kendimi aşkına
Sana kurdum gelecek hayallerimi
Sana geldiğim dört ekim sabahında

Dedim ya aldanmışım bakışlarına
O kadar zaman nasıl inandığıma
Yanıyorum yirmi yıldan sonra
Sana geldiğim dört ekim sabahına

Gittiğin gün var aklımda
Harcadığım yıllar var yanımda
Dört ekimden yirmi yıl sonra
Aklım gittiğin dört ekim akşamında...

Ahmet Demirci 2

Yok olanlar

Öldüm diyeceğim üzerimde toprak yok
Yaşıyorum diyeceğim arayan soran yok
Konuşsam anlayanım dinleyenim yok
Doğacakmış güneş pencereme gerek yok

Yokluk içinde doğan güneş aydınlatsa ne çıkar
Yokluğunda benim olsa dünyalar neye yarar
Karalar bağlamış dört bir yanıma acılar
Boğuluyorum siyaha tutunacak el mi var

Karanlık oda demir kapı dört duvar
Adı kader ilahi sesin elimde mektubu var
Anladım beni canlı canlı mezara koymuşlar
Buraya koyanlar hep kanımda can olanlar.

Ahmet Demirci 2

Yok sonrası.

Sorma senden sonra yok cevabı
Senden sonra benim için benden
sonrası
Hayalleridir sevdiğinin yanında sonrası
hayatı
Senden sonra ben, yanında aldığım
son nefes de kaldı

Düşünmüyorum zamanı biliyorum
olmayacağını
Sığındım sessizlik limanına bekliyorum
dolmasını
Bitirmeye çalışıyorum sadece,
bana ayrılan zamanı
Geçmiyor gece, gündüz, umurumda değil
her şey aynı

Hatırlatan sadece bana beni,
kaybolmuş varlığımı
Yanımda gözlerine düşen mutluluk
yakamozları
Gökyüzünde hep gözlerim arıyorum
düşen yıldızları
Hatırladığım kalan tek anı bu hissettiren
varlığımı

Yaşamadım hiç gözlerimde gözlerin
olmadan hayatı
Hatırlamıyorum yanında olmadan
nefes aldığımı
Umudum hayallerim geleceğim hepsi
sende kaldı
Bekliyorum tek umudum değiştirsin
alın yazımı....

Ahmet Demirci 2

Yorgun

Öyle yordun ki hayat beni
Taşıyamadan yarına
hep aldın hayallerimi,
Ne ben yakalayabildim
Ne sen anlayabildin beni
Ben oldum umutlarımın esiri
Sen oldun hepsinin katili
Nasıl yordun bilsen yüreğimi
Dile gelirdi vücdanının sesi
Öyle özlettin ki huzurlu
Tek bir nefesi,
Ruhum eskidi kovalamaktan,
Beklemekten,
Doğacak bahar güneşini
Özledim gülmeyi,
Ateş gibi yanan gözlerimi
Gidiyorum senden uzaklara şimdi
Aldım yanıma yorgun bedenimi,
Bıraktığın zamansız çizgileri...

Ahmet Demirci 2

Yudum Yudum yanında

Yudum yudum içeceksin
Hayat pınarından zamanı
Olacak yanında bir şahidin
Seni sıkı sıkı saran kolları

Sararken bedenini varlığı
Hissedeceksin ruhunda
Hayatında mutluluğun anlamını
Tadacaksın gözleri baktığında

Yudum Yudum alacaksın aşkı
Aldırmadan küçük hatalara
Bırakacaksın ona hayatını
Öleceksin yudumlarken varlığına

Olsun şahidin her anında
Zor yalnız yudumlamak zamanı
Onunla güzel yaşam pınarı
Yudumlarken yanında aşkı....

Ahmet Demirci 2

Zamansız kayıplar

en vakitsiz zamanındayım
günün,
kıyamda yine
unutan bedenimi
prangalar vurulmuş ruhum,
parçalarcasına içimi
ellerimde unuttuğum,
nasıl çektiğimi bilmediğim
tütünüm,
beyazlar üstünde, melek gibi,
belki düş,
zifir içinden gelişini gördüğüm....
ay susmuş,susmuş gece,
sönmüş yıldızlar,
sızlatan varlığımı
geçmişten gelen sesler var,
belki vicdan,
belki pişmanlıklar,
gözlerimde her an kanlı yaşlar
toprağına döktüğüm....

Ahmet Demirci 2